

Türk Milliyetçiliği , Boyculuk ve Mezhepçilik

Ýnanç, insanın iç

dünyasında huzur bulmasına yarayan araçlardan en önemlilerinden bir tanesidir. Ýnsanla Tanrı arasındaki bağı güçlendiren inanç, insan ile Tanrı arasında kalmadığı zaman diğer insanların istismar konusu olduğunu görmekteyiz. Din adına insanların bablarının kesilmesi , çocukların mayın tarlasına sürülmesi ya da insanların tablanması günümüzde halen yapılanmaktadır.

Bundan tam 20 yıl

önce Pir Sultan Abdal Benlikleri için Sivas'ta toplanan çoğunluğu Alevi kökenli olan sanatçılar, kaldıkları otelde ateşe verilmektedir. Binlerce kişi tekbir getirerek, oteldeki sanatçılardan 35 tanesi göz göre yakılmıştır. Bu acı olay, hem Türk tarihi için kara bir leke olmuş hem de milli birliğimizi derinden sarsımıştır. Bu olayın meydana gelmesi , mezhepçilik bağnazlığı ve Türkçülük bilinci yoksunluğu ile açıklanabilir.

Türk

Milliyetçiliğinin nihai hedefi Türk Birliğidir. Türk Birliğini savunanların birçoğu , davaya duygusal olarak bakmaktan ya da sloganlaştırmaktan öteye gidememiştir. Türk Birliği ülküsünü daha bilimsel ve akılcı temellere oturtmak ve ülkemizi sözde savunmanın ötesine gitmek zorundayız. Bunu sağlarken öncelikle Türkler arasında varolabilecek ya da varolan engeller belirlenmeli ve bu engelleri açacak çözümler bulunmalıdır.

Türk Birliği

önündeki en önemli içtimai engellerden ikisi boyculuk ve mezhepçiliktir. Bir Türkçü bu tür önyargılardan sıyrılmıştır. Ne yazık ki her Türk, Türkçülük bilincine sahip değildir. Mevcut hükümetler de bu bilinci aşılamak için herhangi bir kaygı duymamaktadır. Bu sebeple tarih ve dönem , boyculuk ve mezhepçilik önyargılarının aşılması için Türkçüler üzerine daha büyük sorumluluk yüklemiştir.

Boyculuk

tanımıyla; Türklerin ayrıldığı kolları , apiretleri , boyların birini diğerine üstün tutmayı ya da kayırmayı kastediyoruz. Ne günümüzdeki olayları ne de tarihteki olayları incelerken boyculuk ve mezhepçilik taraftarlığından kurtulmalıyız. Timur - Yıldırım Beyazıt , Yavuz - Paah İsmail arasındaki savaşlar bizler için talihsizliktir, bugün bu savaşlarda taraf olamayız. Yine geçtiğimiz yıllarda, Özbekistan'da Ahıska Türklerine yönelik yapılan saldırılar da boyculuk duygusunun milliyetçilik duygusunun önüne geçmesinden kaynaklanmıştır. Muhakkak ki Sovyet döneminde, Türkistan Türklerinin boylara göre ayrıştırılması ile boyculuğun altyapısı oluşturulmuştur. Günümüzde Türk Devletlerinin bağımsız oluşu , ekilen düşman fikirleri kökünden temizlemek için uygun ortam hazırlanmalıdır.

Türklerin %60-65

arası Sunni – Hanefi Müslüman , %30-35 İi- Alevi Müslüman , geri kalan küçük yüzdenin de diğer dinlerden olduğu biliniyor. Türklerin çoğunluğunun Müslüman olması , diğer küçük dini cemaatlerle çekişmenin yapılması ihtimalini azaltmaktadır. Ne var ki Türkler arasında mezhep üzerinden nifak tohumları ekilebilir.

Türkler arasında mezhep üzerinde bilinen ilk büyük çatırma Otlukbeli ve Çaldıran Savaplarında ortaya çıkmıştır. Binlerce Oduz Türkü bu savaplarda behit düpmüştür. Bu çekipmenin sonucunda Batı Türkeli Birliği olarak adlandırdığımız , Oduz Türklerinin birleşmesi uzun yıllar sekteye uğrabmıştır. Yttehatçıların milliyetçi olması ve Atatürk'ün gütmü olduğu Türkçü siyaset ile Türkler arasında mezhepsel yaklaşımlar çok aza indirgenmiştir. Laik ve Milli Devlet yapısı, Türklerin mezhepsel olarak bölünmesi ve milli çatıda birleşmesi için bir güvence olmuştur. Bağımsızlığına kavuşan diğer Türk Devletleri de Türkiye'nin bu idari yapısının örnek alması ve laik devlet düzenine geçmiştir.

Ne yazık ki Sunni

bağnazlığı aşan örgütlenmelerin eylemleri sonucunda Çorum'da , Maraş'ta ve Sivas'ta Alevilere katliam uygulanmıştır. Bu acı olaylar, Türklerin mezhepsel olarak ayrılmasına yol açabilecek kıpkırtıcı eylemlerdi. Türk halkı çoğunlukla bu olaylara sağduyulu ile yaklaşmasını bilmiştir , olaylar başka bölgelere sıçramamıştır. Hiç püphesiz bu eylemler, devletin 19 yılından günümüze izlediği yanlıp siyasetten de kaynaklanmıp ve bazı resmi makamlardan da cesaret bulmuştur. "Oduz, Kırgız, Tatar, Özbek, Kazak ve Yakut yok, yalnız Türk vardır" sözünü söyleyen Atatürk'ün makamına ; "Onlar Azeri biz Türküz , onlar İi biz Sunniyiz " sözünü söyleyen Özal oturmuştur. Özal, bu Sunnici anlayıpla çoğunluğu İi Müslüman olan Irak Türkmenlerine destek çıkmamıp, emperyalizmin ipbirlikçisi Kürtçü Barzani'yi desteklemiştir. Muhakkak ki bu yeğlemenin tek nedeni mezhep değildi. Bu konuda uluslararası başka bağımlılıklar da gözardı edinilemez ama Kürtlerin, İafi Sunni olması da önemli bir etkidir.

Geçmişte yapılan

olayların yeniden yapılanmasını arzu ettiğimiz günümüzde; Batı destekli Sunnici anlayıp, Türkiye'de Devlet yönetimini ele geçirmiştir. Bu anlayıpın izlediği siyaset, bölgede mezhepsel çatırmaları körüklemektedir. Irak etnik ve mezhepsel temelde üçe bölünmüştür. Irak'ın kuzeyinde, Kürdistan adlı devlet kurulmuş ve Türkiye Cumhuriyeti olarak oluşturulan kukla devletin başkenti Erbil'de konsolosluk açmıştır. Irak'ın kuzeyinde en az Kürtler kadar yoğun nüfusu ve tarihi varlığı olan Türkmenlere mezhepsel yaklaşımlar ve uluslararası ipbirlikçilikten ötürü sahip çıkmamıp, kaderlerine terk edilmiştir. Türkmenlere karşı yokedme çalışmaları hızla devam etmektedir. İkinci Körfez Savapında, Kerkük'ü ipgal eden Barzani güçleri Türk mezarlıklarını yıkmıp, tapu kayıt müdürlüklerindeki belgeleri yakmıştır. Bölgeye İran'da yapılan Kürtler yerleştirilmiş, nüfus dengesinin Türkler aleyhinde bozulması sağlanmaya çalışılmıştır. 25 Haziran 2013 tarihinde Irak Türkmen Cephesi Başkan Yardımcısı Ali Haşim Muhtarodlu ve partililere gerçekleştirilen saldıryda , Muhtarodlu ve 15 partili behit düpmüştür.

Mezhepsel

çatırma sadece Türkler için değil tüm milletler için bir beladır. Irak'ta Sunni ve İi Araplar, her hafta karşıklı olarak onlarca insan öldürmektedir. Halbuki bu Araplar aklıny çalıştırıp birlik olsaydı , ne Barzani kendi devletini kurabilirdi ne de binlerce insan birbirini öldürürdü. Muhakkak ki küresel güçler , bu çatırmaı körüklemektedir. Tüm suçu yabancılara yüklemek yerinde bir tavır olmaz. İnsanlardaki mezhepçi anlayıpın çatırmaı körüklemeye uygun zemin hazırlamakta olduğu gerçekliğini kabuletmeliyiz. Benzer temelde ayrırma Suriye'de de devam etmektedir. Türkiye barıpcı siyaset gütmesi gerekirken , Suriye'deki apıry dinci Sunnicileri desteklemektedir.

Hükümetin Sunnici

siyaseti, sadece dıp siyasete yönelik değildir. Yç siyasete yönelik de

mezhepsel olarak halký bölecek söylemlerde bulunulmaktadır. Tayyip Erdoğan'ın Cemevleri'ne cümbüp evi benzetmesi yapmýp olmasý, yine Erdoğan'ın Reyhanlý'da ölen vatandaşlarımız için " Reyhanlý'da 53 Sunni vatandaşımızý behit verdik " demecinde bulunmasý , Abdullah Gül'ün temeli atýlan üçüncü Bođaz Köprüsü için Türkler arasında mezhepsel ayrýlýklarý baqlatan Yavuz Sultan Selim'in adýný koyacaklarını ilan etmesi ; devleti yönetenlerin düpünce yapýsýný dýpa vuran bazı demeçlerdir.

Temelde Piilik ve

Sunnilik , peygamberimizin ölümünden sonra ortaya çýkmýp siyasi ayrýlýklardýr. 1500 yıl önceki Araplar arasındaki iktidar mücadelesi, günümüz Türklerini bölmemelidir. " La Ýlahe Ýlallah Muhammeden Resulullah " diyen herkes

Müslümandýr. Bunun dýbýnda nasýl veya kaç rekat namaz kýldýđý , nerde ne bekilde ibadet ettiđi , kaç gün oruç tuttuđu o þahýsla Tanrı arasındaki ilipkidir. Mezhepsel ayrýlýklar yüzünden Türklerin bölünmesi , hem Ýslam'a hem de Türklerle sadece zarar verecektir. Bu tür ayrýlýklara karþý uyanık olmak, milli görevlerimizden bir tanesidir.

2.7.2013

Tanrıkut